

Ngờ đâu, mùa mưa sầm sập kéo về. Gió thổi ào ạt, sấm đánh ì ùng, mưa dai dẳng mấy ngày không tạnh.

Thỏ Gió ủ rũ đứng bên cửa sổ Biệt Thự Ô, nhìn căn nhà bé nhỏ trên cây bị gió lật tung mái.

Không chỉ thế, nước còn ngập đến tận nóc những chiếc ô tô đỗ ở bãi trống. Thỏ Bố còn được tin: Nước lũ vừa nhấn chìm ngôi nhà của bà Gấu Xám và bác Rùa ở bên kia sông, may mà mọi người trong nhà đã rời đi từ sớm. Cây cầu gỗ duy nhất của thị trấn Quả Ngọt cũng gãy mất rồi. Nguy hiểm hơn, nước lũ tràn qua bờ đê, lao thẳng xuống ruộng vườn.

Vài ngày sau, lũ rút.

Những chiếc ô tô ở bãi đậu xe ven sông lại hiện ra. Thân xe đầy bùn đất, như thể khoác chiếc áo khoác bông màu nâu rất dày.

Thỏ Bố mở cửa xe, kiểm tra hơi lâu, rồi gọi điện thoại.

Bà Gấu Xám và ông Rùa xót xa nhìn ngôi nhà vừa bị nhấn chìm. “Ôi... Ngôi nhà tôi gom góp cả nửa đời người mới xây được...” Giọng bà Gấu Xám run rẩy. Ông Rùa cũng buồn khôn xiết.

Trên những cánh đồng phía xa, những củ cà rốt xơ xác nằm lẫn trong bùn.

Thỏ Gió buồn bã kiểm tra căn nhà trên cây. Ghế và bàn bằng giấy ướt sũng nước mưa, ngả rạp trên sàn.

